

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Qualis nam futurus sit interitus Antichristi. Sectio XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Quanto tempore duratura sit Antichristi tyrannis, & sub eo Ecclesia persecutio.

SECTIO XIII.

Antichristi tyrannidem modico tempore duraturam praedixit Christus, Mat. I. 24. Nisi breuius, inquit, fuissent dies illi, non fieret salua omni caro: sed propter electos breuiabuntur. Et Apoc. 12. *Ve terra, & mari, quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quia modicum tempus habet.* Et c. 28. *Post haec oportet illum solui modico tempore.* Modicum appellatur huiusmodi tempus, quia erunt tres tantum anni cum dimidio, ut multis in locis Scripturae Sacrae praedicitur, veluti Dan. 12. *Et audiuisti virum, qui indutus erat lineis, qui stabat super aquas fluminis: cum eleuasset dextram, & sinistram suam, & iurasset per uiuentem in aeternum, quia in tempus, & tempora, & dimidium temporis.* Quo loco tempus annum significat: tempora duos annos: dimidium temporis anni dimidium: quemadmodum docet D. Hier. & communis expositio: & nos ad c. 12. uerius diximus. Et paulo inferius: *A tempore, cum ablatum fuerit iuge sacrificium dies mille ducenti nonaginta.* hoc est, tres anni cum dimidio transibunt, & praeterea duodecim dies. Apoc. 11. *Ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus.* Et c. 12. *Fugit mulier in solitudinem, & abscondit se a facie serpentis per tempus, & tempora, & dimidium temporis.* Et c. 13. *Data est ei potestas facere mensibus quadraginta duos.* Sic etiam docent D. Iren. l. 5. aduersus haereses ad h. p. m. C. yrl. Hierosol. catechesi 15. D. Aug. 20. de Ciuit. Dei c. 8. & 23. diuus Hier. & Theod. in c. 7. & 12. Dan. Beda. D. Ansel. Prima. Areth. Haymo, Rich de S. Victore, & Rupert. in loca citata ex Apocalypsi. Nec refert, quod Daniel c. 12. dicat a tempore quo ablatum fuerit iuge sacrificium transitorios esse dies mille ducentos nonaginta: Ioannes autem Apoc. 11. doceat Enoch, & Heliã prophetaturos dieb. mille ducentis sexaginta. Etenim Daniel loquitur de tempore tyrannidis Antichristi, quod comprehendet tres annos cum dimidio, & praeterea duodecim dies: hoc est, dies mille ducentos nonaginta. Ioannes autem de tempore praedicationis Enoch, & Heliã, qui occidendi sunt vno mense prius quam Antichristus intereat, ut diximus ad c. 11. Sect. 9.

Qualis nam futurus sit interitus Antichristi.

SECTIO XIII.

Inem, & interitum Antichristi cum futurum commemorat Dan. c. 11. Per Libyam, inquit, quoque, & Aethiopiã transibit, & fama turbabit eum ab Oriente, & ab Aquilone, & ueniet in multitudine magna, ut conterat, & interficiat plurimos: & figet tabernaculum suum in Apadno inter dua maria super montem inchoyrum, & sanctum, & ueniat usque ad summitatem eius: & nemo auxiliabitur ei. In quem locum D. Hieron. *tonym. Nostri, inquit, extremum huius uisionis capitulum de Antichristo sic exponunt, quod pugnans contra Aegyptios, Libyamque, & Aethiopiã, & etiam cornua de decem cornibus conterens, audietur sic de Aquilonis, & Orientis partibus aduersum se bella consurgere, ueniet usque cum magna multitudine figet tabernaculum suum in Apadno iuxta Nicopolim, quae prius Emais uocabatur, ubi incipiunt Iudaea prouincia montana consurgere. Denique inde se erigens usque ad montem Oliueti Hierosolymorum regio ascenditur, & hoc esse, quod nunc scriptura dicit, & cum fixerit tabernaculum suum in montana prouincia radicibus inter dua maria, mare uidelicet quod nunc appellatur mortuum ab Oriente, & mare magnum in cuius litore Ioppe, Ascalon, & Gaza sita sunt: tunc ueniet usque ad summitatem montis eius, hoc est, montana prouincia, id est, verticem montis Oliueti, qui inchoyrum uocatur, quia ex eo Dominus ascendit ad Patrem, & nullus Antichristo poterit auxiliari, contra se Domino sciuenti: & asserunt ibi Antichristum esse periturum. unde Dominus ascendit*

Matt. 24. 22.
Apoc. 12.
12. Et 10. 3
Antichristi
tyranni da-
rabit tribus
annis cum
dimidio.
Dan. 12. 7.
D. Hieron.
Dan. 12. 12.
Apoc. 11. 2.
Et 12. 14. Et
13. 5.
D. Irenem.
Cyr. Hier.
D. August.
D. Hieron.
Theod.
Beda.
D. Anselm.
Primus.
Areth.
Haymo.
Rich. Vict.
Rupert.

D. Hieron.
Antichristi.
perimetur in
monte Oliueti.

ad caelos, quod autem Antichristus veniat usque ad summitatem montis sancti, & inchoat, & ibi pereat: Esaias plenius loquitur: Praecipitabit Dominus in monte sancto faciem dominatoris tenebrarum super omnes gentes. Hæc Hieronymus.

II. Idem quod attinet ad montem Oliueti, in quo perimendus sit Antichristus,

D. Thom. affirmat *D. Thom.* in comment. super 2. ad Thess. 2. & alij. Quomodo autem sit interficiendus, tradit Esaias cap. 11. iuxta quorundam expositionem, ut auctor est ibi *D. Hier.* Percutiet (nimirum Christus) terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium: Et Paulus 2. ad Thess. 2. Quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui: & destruet illustratione adventus sui. Vbi plerique per spiritum oris Christi Michaelem Archangelum accipiunt, qui Christi iussu interfecturus sit Antichristum. Quam expositionem commemorat *D. Thomas* in eum locum. Communior sententia, Spiritum oris Christi eius mandatum, & imperium interpretatur. Ita *D. Thom.* *D. Chryso.* *Theophyl.* in eum locum. Et *Theod. Dan. ii.* Magister historiarum Schol. in 12. c. Dan. existimat eum verbo Christi perimendum: nimirum ascendente eo in caelum Demonum ministerio, audiendam esse de caelo vocem Christi, Morere, confestim fulmine percussum deliciendum, interiturumque.

Haymo in c. 11. Esaiæ putat eum interficiendum potentia iussionis Christi, & licet à Michaele, ut quidam asserunt, interficiatur, Domini tamen nutu, hoc totum perficiendum, occidendumque, ut Doctores tradunt, in monte Oliueti in papilionem, ac folio suo, illo in loco, contra quem, caelos Dominus ascendit. Verum hæc omnia multò luculentius explicavit Ioannes Apoc. 19. his verbis.

III. *Vidi bestiam, & reges terra, & exercitum eorum congregatos ad faciendum prælium cum illo, qui sedebat in equo, & cum exercitu eius, & apprehensa est bestia, & cum ea Pseudopropheta, qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt charactera bestiae, & qui adoraverunt imaginem eius: viui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis. Quem locum ad litteram, ut verba sonant, intelligendum existimo. Ita quævis verbis Ioannes per sedentem in equo candido, Christum significat: nomine bestia, Antichristum, nomine pseudopropheta, præcursorem illum suum, & insignem concionatorem, de quo diximus hoc ipso c. exeget. 1. sectione 6. atque hos duos viuos mittendos in stagnum ignis. Quare dicendum nobis videtur Christi iubentis imperio aperendam terram, atque ab ea quasi ad prædam hiante, Antichristum, eiusque præcursores viuos deglutandos. Quia tamen Paulus disertis verbis docet 2. ad Thess. 2. Antichristum interfectum iri, necesse est quinino fatemur, ubi primò eos terra absorberit in ipso medio hiatu, claudente se iterum terra mortuos, eorumque animas ad stagnum ignis à Demonibus rapiendas: quemadmodum accidit Dathan, & Abiron, de quibus dicitur Numer. 16. Descenderuntque viui in infernum aperti humo, & perierunt de medio multitudinis. Quod non ita est accipiendum, quasi viui ad infernum pervenerint, sed quod eos viuos terra devoraverit, & in ipso hiatu, quasi compresso gutture, strangulaverit, eorumque animas ad inferos, veluti ad stomachum, decoquendas transmisserit: ut exponunt *Abulens.* *Liran.* *Hugo Card.* & *Dionys. Carth.* super 16. c. Numer. Idèigitur accidet Antichristo, eiusque præcurtori. Nec enim placet sententia *Andree Cesar.* in c. 19. Apoc. existimantis illos non mortuos, sed in corrupto corpore viuos ad infernum, descensuros; ipsamque gehennam illis loco mortis futuram: cum Paulus disertis verbis affirmet Antichristum interficiendum 2. ad Thessal. 2. ut interim orittamilla Scripturæ sacræ testimonia, quæ docent omnes homines esse mortuos.*

Quantum